UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Rev: Et Eximii Patris P. Francisci Aloysii Kamperger E Societate Jesu Ss: Theologiæ Doctoris ejusdémque olim in Carolo-Ferdinandæa Universitate Pragensi Professoris Publici & Ordinarij Dein ...

Kamperger, Franz Alois

Eystadii, 1705

Articulus I. An natura Angelica sit multiplicabilis? & defecto multiplicetur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-84291

Visual Library

Conclusionis diximus. ℟. Sonus, & impulsus non habent contrarium propriè dictum, id est, qualitatem expulsivam soni, & impulsûs ex ipsorum subjecto Conc: nullum habent contrarium impropriè dictum, id est, nulla datur exigentia in rerum natura destructionis soni & impulsûs Neg: Si enim omnes soni conservarentur, officerent potentiæ distinctè auditivæ, deinde, cùm sonus causetur per divisionem vel collisionem corporum, adeóque per motum, si omnes soni conservarentur, non possent se corpora reducere ad quietem pristinam &c. Similiter si conservarentur omnes impulsus, res graves motæ sursum, vel leves deorsum, semper manerent in statu violento &c. quæ omnia sunt contra bonum, tum universi, tum rerum particularium, adeóque datur exigentia in illis ad destructionem soni & impulsûs. *Ex quo patet ad 1. Confir*: Dicitur enim, DEUM intendere destructionem soni per accidens; nimirum propter conservandum bonum universi, & rerum particularium, cui conservatio soni officeret; item, intendere illam, ut determinatum ab exigentia rerum naturalium &c. quæ non possunt applicari Angelo. *Ad 2.* ℟. Vel talem entitatem spectatà, tum suâ, tum aliarum rerum naturâ, posse durare semper, vel non posse. Si potest: hoc ipso appetit semper durare, cùm hoc sit suum bonum naturale, adeóque non potest destrui naturaliter, quia destructio hujusmodi est contra appetitum naturalem. Si non potest: tunc hoc vel oritur ab intrinseco, vel ab exigentia alicujus extrinseci, exigentis indirectè ejusmodi entitatem destrui, & sic jam datur aliquid ei contrarium, saltem impropriè dictum; neutro autem modo datur contrarium respectu Angeli. *Ad 3.* ℟. *quoad priorem ejus partem*, nullas dari veritates essentialiter æternas distinctas à DEO, nisi quatenus sunt in intellectu Divino, qui essentialiter æternus est, ut Q. 9. De DEO Uno, art: 4. ostensum est; unde similiter dico Angelos, qui eas cognoscunt, non oportere esse essentialiter æternos, nisi quatenus sunt in potentia Creatrice, quæ essentialiter æterna est. *Ad alteram partem dico.* Angelos quidem cognoscere naturaliter DEUM, seu Ens à se, non tamen cognoscere illum in se, verùm in creaturis, quæ sunt ab alio; unde etiam non sequitur eos debere esse à se, sed ab alio.

V: Corruptio formæ est desitio formæ remanente subjecto, sicut generatio est productio formæ præsuppositò subjecto: sed implicat Angelum desinere remanente subjecto, cùm careat omni subjecto, ut dictum est art: 2. ergo Angelus non tantùm naturaliter, sed absolutè est incorruptibilis. *Confir*: Corruptio est per separationem formæ à materia, atqui in Angelo implicat materia, ergo implicat corruptio. ℟. Corruptio rigorosè sumpta, & prout opponitur annihilationi, est desitio formæ remanente subjecto Conc: & tali corruptione fateor Angelum absolutè esse incorruptibilem; corruptio latè sumpta, & prout opponitur cuicunque conservationi rei, significatque quamlibet rei destructionem Neg. Et tali corruptioni subjacere absolutè etiam potest Angelus. *Hinc patet ad Confir*: Alia argumenta pro possibilitate creaturæ absolutè indestruibilis fieri solita, solventur in QQ: de Beatitud.

QUÆSTIO TERTIA
DE
MULTITUDINE
ET
DISTINCTIONE
ANGELORUM.
ARTICULUS I.

An Natura Angelica sit multiplicabilis, & defacto multiplicetur?

R*Esp. Esse multiplicabilem, & de facto multiplicari. Probat.* 1. *Pars.* Quia conceptus naturæ *A*ngelicæ est, esse substantiam creatam simplicem, completam, penitus immaterialem, aut certè esse substantiam creatam intellectualem homine superiorē; atqui hic conceptus non involvit, nec infert aliquod repugnans multiplicabilitati, ergo. *Min. probat.* inspiciendo singulas conceptûs illius partes: Nam primò ratio substantiæ creatæ nihil habet repugnans multiplicabilitati, cùm plurimæ substantiæ creatæ defacto multiplicentur; sed neque ratio substantiæ simplicis completæ penitus immaterialis, aut intellectualis, superioris homine, ut patet in suppositis divinis, quibus hæc omnia conveniunt, & tamen sunt multiplicabilia, & multiplicantur, ergo. 2. Quia aliæ naturæ creatæ, tam materiales, ut lapidis, ligni, &c. quàm immateriales, ut anima rationalis, sunt multiplicabiles, cur non ergo natura Angelica? 3. Natura rationalis, quæ ordinatur ad corpora per modum formæ & motoris intrinseci, est multiplicabilis, ergo etiam natura intellectualis, quæ ordinatur ad corpora nimirum cœlestia, per modum motoris extrinseci; atqui hæc est natura Angelica, ergo. 4. Corpora diversis motibus ab extrinseco mobilia, sunt multiplicabilia, ut patet in orbibus cœlestibus; ergo etiam motores illorum extrinseci, qui sunt Angeli. 5. Sicut esse divinum, quia est in ratione entis infinitè perfectum, est infinitis modis perfectiùs & perfectiùs participabile, ita intellectualitas Divina, cùm sit similiter in ratione intellectualitatis infinitè perfecta, erit infinitis modis perfectiùs & perfectiùs participabilis, & sicut esse divinum non potest participari infinitis modis ab uno aliquo eodem ente participato, ita intellectualitas Divina non potest infinitis modis participari ab una aliqua & eadem substantia intellectuali participata; ergo sicut ob hoc ens participatum est multiplicabile, possuntque dari entia participata infinita, ita substantia intellectualis participata seu Angelica, erit multiplicabilis, &c. 6. Natura divina est multiplicabilis quoad suppositа ut Q. 1. De DEO Trino, art. 2. probatum est; ergo etiam Angelica, atqui repugnat multiplicari suppositа creata, non multiplicatis naturis, cùm pluralitas suppositorum in una individua natura sit soli DEO propria, quippe fundata in infinita perfectione DEI, & excedens omnem intellectum creatum, ut patet ex ibidem dictis Q. 1. art. 4. ergo etiam naturæ ipsæ Angelicæ sunt multiplicabiles. 7. Ultima & fundamentalis ratio, cur natura divina sit essentialiter immultiplicabilis in ratione naturæ, est, quia illa est ens simpliciter, optimum, perfectissimum continens omnem rationem entis, bonitatis, perfectionis, ut patet ex QQ. de DEO Uno, Q. 4. a. 1. atqui hoc fundamentum non reperitur circa naturam Angelicam, quæ est ens secundùm quid, & finitum, ergo, &c. 8. Quia si natura Angelica est essentialiter immultiplicabilis, & individua, pari ratione dici poterit, possibilem esse naturam, quæ essentialiter sit multiplicabilis tantùm per duo alia, quæ tantùm per tria, quatuor, quinque individua, quæ omnia sunt fictitia. 9. Vel naturæ multiplicabilitas est perfectio, vel imperfectio; si est perfectio, non est tamen perfectio infinita, & repugnans naturę creatæ; si est imperfectio, non est tamen tanta, quam repugnet consistere cum perfectione finita naturæ *A*ngelicæ, cùm id ex nullo capite ostendi possit, ergo multiplicabilitas nullo titulo repugnat naturæ *A*ngelicæ. 10. Si natura Angelica essentialiter esset immultiplicabilis, sequeretur illam esse creaturam perfectissimam. *Prob. sequel.* Quia si possit dari perfectior hoc ipso darentur plures naturæ Angelicæ contra hypothesim, illa enim ipsa creatura perfectior, non esset alia nisi *A*ngelica, quia esset inferior DEO, superior homine, quod dicimus Angelum, ergo, &c.

Probat. 2. pars. 1. ex Scriptura. *Millia millium ministrabant ei, & decies centena millia assistebant ei.* Daniel. 7. *Exhibebit mihi plùs quàm duodecim Legiones Angelorum.* Matth. 26. *Quis numerus militum ejus?* Job. 25. *Erat numerus eorum millia millium.* Apoc. 5. 2. ex PP. *Multi sunt BB. mentium exercitus, qui infirmum & contractum numerū corporeorum, quibus utimur superant, & transeunt.* Dionys. 14. de Cœlest. Hierarch. *supernorum civium numerus infinitus est, & definitus exprimitur, ut qui DEO numerabilis est, hominibus innumerabilis esse demonstretur.* Gregor. 17. Moral. cap. 9. &c. 3. Ratione: Quia aliæ naturæ defacto multiplicantur; ergo etiam Angelica, & quidem à fortiori, quippe nobilissima & perfectissima. 2. Corpora, quò sunt perfectiora, eò sunt majoris molis & magnitudinis, ut patet in corporibus cælestibus, ergo naturæ intellectuales, in quibus non habet locum quantitas molis, debent excedere res corporeas numero, & multitudine, & per consequens debent esse multiplicabiles. 3. Quia ad Majestatem DEI, qui est purus spiritus, pertinere videtur, ut habet ingentem quandam multitudinem spirituum sibi assistentium & ministrantium, juxta illud Prov. 14. *in multitudine populi dignitas Regis.* 4. Quia verisimile est DEUM instituisse mundum incorporeum, cum proportione quadam ad corporeum; ergo sicut in hoc multiplicavit naturas corporeas, ita in illo incorporeas, seu Angelicas. 5. Quia hoc magis commendat

dat divinam bonitatem, si ea, quæ sunt nobiliora, copiosiùs in esse producat, maximè verò illa, quæ ad finem universi, nimirum ad gloriam DEO tribuendam, sunt magis idonea, atqui tales sunt Angeli, ergo. 6. Inter alios gradus rerum naturalium valde distantes inveniuntur multæ species rerum intermediæ, v. g. inter animalia perfecta & plantas inveniuntur multa animalia imperfecta, quæ à plantis participant fixionem, carentque motu progressivo, ab animalibus verò perfectis sensum; ergo etiam inter DEUM & hominem, & totam collectionem naturarum corporearum invenientur multæ naturæ intermediæ incorporeæ, seu *Angeli*.

Sed contra I. Numerus est species quãtitatis, sed in *Angelis* non datur quantitas; ergo nec numerus & multitudo. *Confirm.* Quantò aliquid est propinquius uni, tantò minùs multiplicatur, ut apparet in numeris; atqui natura Angelica est DEO, qui est maximè unus, propinquissima; ergo & minimè multiplicata. *Resp.* Numerus, qui resultat ex divisione continui, vel numerus rerum quantarum, est species quantitatis, conc. numerus, qui resultat ex distinctione, seu non identitate rerum, vel numerus rerum non quantarum, est species quantitatis, neg. Et talis est numerus *Angelorum*. Instantiam habes in Divinis, ubi datur numerus suppositorum absque omni quantitate. *Ad Confirm. Resp.* DEUS est maximè unus, prout unitas excludit multitudinem partium componentium, conc. est maximè unus, prout unitas excludit numerum & multitudinem cujuscunque rationis, neg. Sic enim Petrus magis est unus, quàm DEUS, cùm Petrus sit unicus & naturâ & suppositô, DEUS autem sit unus naturâ, trinus verò suppositô. Unde etiam fateor, naturam Angelicam, sicut inter omnia creata est DEO propinquissima, ita etiam inter omnia creata esse maximè unam, unitate excludente compositionem & multitudinem partium, quia minimũ inter omnes substantias creatas habet compositionis, non tamen unitate excludente quemcunque numerum & multitudinem distinctionis.

II. Impossibile est multiplicari naturam seipsâ individuam, atqui Natura *Angelica* est seipsâ individua, ergo. *Major patet.* Quia naturam esse seipsâ individuam nihil est aliud, quàm ipsam in suo conceptu essentiali involvere immultiplicabilitatem, atqui est impossibile, naturam, quæ in conceptu suo involvit immultiplicabilitatem, esse multiplicabilem, ut per se patet, ergo. *Minor verò prob.* Sicut unitas sequitur ad esse, ita optimus modus unitatis sequitur ad optimum modum essendi; atqui Angelus inter omnia creata habet optimum modum essendi; ergo etiam habet optimum modum unitatis. *Atqui* optimus modus unitatis est, esse seipso unum & individuum, ergo natura Angelica est seipsa individua. *Resp. Ad argumentum neg. min. Ad probat. admissis reliquis neg. subsumpt.* Ratio est: Quia esse seipso unum & individuum, est modus unitatis respectu naturæ Angelicæ & cujuscunque alterius creatæ implicatorius, ut patet ex 5. 6. 7. 8. probatione secundæ partis Conclusionis.

Artic. II. *An Angeli possint distingui, ac de facto distinguantur inter se specie?*

Resp. Posse distingui, & de facto sic distingui. Prob. 1. Pars. Quia aliæ naturæ tam viventium, quàm non viventium possunt multiplicari specie; ergo etiam Angelica, cùm nulla dari possit ratio, negandi id divinæ Omnipotentiæ. 2. Quia natura *Angelica* finito modo participat intellectualitatem infinitam DEI, ergo quacunque datâ, possibilis est alia, quæ perfectiùs essentialiter eam participet, ac consequenter differat specie ab altra. 3. Licèt omnia bruta participent eundem gradum sensitivi, possunt tamen illum participare diversimodè, & ita differre inter se specie; ergo etiam Angeli, licèt participent eundem gradum substantiæ intellectualis, quia tamen non habent illum in summa perfectione, poterunt illum participare diversimodè, ac ita differre specie. 4. Substantia creata intellectualis completa est perfectior quàcunque materiali, vel intellectuali incompletâ; ergo si tantùm dari potest unica species creaturæ intellectualis completæ, illa erit omnium specierum creatarum & creabilium perfectissima, ac ita possibilis erit creatura perfectissima. 5. Possunt duo *Angeli* differre quoad perfectionem, & vim intelligendi tam notabili differentiâ, quàm differunt leo & equus quoad vim & perfectionem sentiendi, cùm non minor possit esse varietas in intelligendo, quàm sentiendo, ergo sicut hi, sic illi poterunt differre specie. 6. Quod in rebus corporeis est quantitas, hoc in incorporeis est magnitudo perfectionis: sed corpora, quò majoris sunt quantitatis, hoc sunt in plures partes integrales divisibilia, quarum singulæ per se possunt subsistere, ergo quò gradus aliquis majoris est perfectionis, eò est in plures species divisibilis; atqui gradus substantiæ intellectualis completæ est inter creata summæ perfectionis; ergo est in plurimas species multiplicabilis. 7. Quantò quid est melius & perfectius, tantò plus participat de infinita communicabilitate & bonitate diffusiva DEI: atqui gradus naturæ Angelicæ cæte-